

1. 11. 14.01

Hodowla kur i handel produktami tej gałęzi gospodarstwa wiejskiego niosą krajowi oibrymnie korzyści, dlatego też zasługują na uwzględnienie i poparcie. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na racjonalną hodowlę dzięki której wzrosnie jakość produkcji.

Najtrudniejszy dział w każdej hodowli dla niedoświadczonych, a nawet dla wytrawnych gospodyń to karmienie zwierząt. Zasoby spichrzy zmieniają się, coraz inne materiały są do rozporządzenia raz w lepszym, to znowu w gorszym gatunku n.p. w lata sietne. Bywają czasy obfitości tych zapasów, bywają pustki i przednogi a często także pustki w saskiewce hodowczyni. Na te zmiany zwierzęta względu nie mają.

Jest więc rzeczą ważną ułożyć sobie plan żywienia na zimę, obliczyć niezbędną ilość materiałów stosowną do ilości kur, które mają być przetrzymywane, kierując się zasadą, że lepiej utrzymać 10 sztuk dobrze, jak niedźnie przeżywić 20. Tak rozrzutność jak i skąpstwo w rozdzielaniu karmy są niebezpieczne.

Jesienią przygotowujemy gospodarstwo kurze do przetrzymania okresu zimowego, ~~przygotowania~~ zabezpieczamy pomieszczenia i gromadzimy odpowiednią ilość paszy. Wiensze korzyści osiągniemy i zaoszczędzimy sobie wiele niebezpiecznych wysiłków jeżeli dbać będziemy o mniejszą ilość kur, a lepszy gatunek.

Dobór dobrych niosek na podstawie wyglądu zewnętrznego jest całkiem możliwy o ile uwzględni się następujące okoliczności:

Dobra niośka, młoda kura ma opierzenie przyległe, świecące, zbite i czyste natomiast u starej-szorstkie, uderzają obkrapane pióra ogonowe., budowa szeroka z dużym brzuchem. Kura młoda ma pełną pierś, długi grzebień, kośćciec delikatny. Stan zdrowotny wyraża żywe zachowanie. Kurę dobrą cechuje głowa delikatna, krótki dziób lekko zagięty, delikatna nieopierzona skórka, oko żywe. Kolor nóg u młodych niosek przed niesieniem jest ciemno żółty, około 5-ciu miesięcy po okresie niesienia następuje powolne jasnienie. Podczas przerwy wraca ponownie zabarwienie mocno żółte. U starych niosek w jesieni występuje jasny kolor wskutek silnej niósności. W żywieniu kur tak jak w żywieniu ludzi i zwierząt musimy dostarczyć organizmowi wszystkich

składników pokarmowych, które są potrzebne do utrzymania go przy życiu i do jego rozwoju. Potrzeba tu wiele trzeźwego sądu, rozmysłu, bystrego rzutu oka, wiele wprawy, cierpliwości, a przede wszystkim prawdziwego zamiłowania i miłości do zwierząt, żeby wywiązać się dobrze z zadania. To jest nakarmić zdrowo, obficie w miarę, w czas, nie drogo, a pożytecznie.

Składnikami, które zawierać powinni pokarm dla kur są: białko, węglowodany, tłuszcze, sole mineralne i witaminy. Dobra nioska w okresie produkcji jaj powinna otrzymać dziennie 17 g białka, 3,5 g tłuszczu, oraz około 40 g węglowodanów. Zapotrzebowanie ilościowe ~~niektóre~~ białka u kur dorosłych nosnych zależy oczywiście od ilości znoszonych jaj, idzie ono w większości na ich wyprodukowanie bo jak wiemy zawartość białka w jajach jest bardzo duża.

W okresie lata kura trzymaną na wolności chodząc po podwórzu, sładzie i polu, znajduje dużo owadów, robaków, ziarna i w ten sposób zaspakaja zapotrzebowanie białka. Kury wykorzystują doskonałe białko zarówno pochodzenia zwierzęcego znajdujące się w maczce mięsnej i w maczce z krwi, w mięsie, w mleku, masłance, twarogu jak i pochodzenia roślinnego, które znajduje się w ~~soł~~si, w grochu, w makuchu słonecznikowym w niewielkim procencie w ziarnie zbóż. Najlepsze rezultaty daje mieszanie pasz pochodzenia zwierzęcego i roślinnego. Tłuszcze zawarte są w niewielkich ilościach we wszystkich paszczach.

W czasie silnych mrozów dobrze jest dodać kurkom do paszy 5 g siemienia lnianego lub konopnego na jedną sztukę, gdyż działa ono rozgrzewająco. W specjalnym korytku stawiamy kurkom pasze mineralne, jak kreda szlamowana, wapno gaszone, mielone kości pomagające w tworzeniu skorupki jaj, dodajemy także węgiel drzewny, cegle tłuczone i żwir, które wpływają na dobre trawienie. Do paszy należy dodawać w niewielkich ilościach sól kuchenna, bo jej części składowe są niezbędne do normalnego żywienia kur i działają dietetycznie.

Dla utrzymania kur w okresie zimy w dobrym stanie zdrowia musimy im dostarczać także odpowiedniej ilości witamin i soków roślinnych zawartych

w przygotowanych kiszczakach z liści kapusty, buraków, różnych mieszanek oraz w świeżej kapuście, jarmużu i burakach pastewnych. Bardzo ważną rolę w żywieniu kur odgrywa woda, gdyż jest ona niezbędna jako składowa część organizmu ptaka i zawiera potrzebne sole mineralne. To też kury w kurniku winny mieć zawsze czystą wodę, a w okresie zimy daje się wodę ciepłą. Dawka dzienna w okresie zimowym dla jednej kury zawierająca wszystkie składniki w potrzebnych ilościach jest następująca:

Karmienie odbywa się 3 razy dziennie.

Rano kura winna dostać 20 g ziarna (pszenica, jęczmień, owies, kukurydza)

w południe:

50 gr ziemiaków parowanych

20 g /^{plew} seradeliowych, konieczynowych

10 g sruu z jęczmienia, owsa

13 g maczki mięsnej, albo 20 g twarogu

krwi bydlęcej, lub 30 g masłanki, mleka

odechłodzonego ^{kurczaka} ~~kurczaka~~

1 g soli kuchennej

5 g maczki kostnej

wieczorem

30 g ziarna.

Większą ilość ziarna dajemy wieczorem, gdyż trawienie ziarna trwa znacznie dłużej niż trawienie innych pasz (7 - 12 godzin),

Z powyższych danych wynika, że kura powinna otrzymać 140 - 150 g pokarmu dziennie. Skład noży może ulegać zmianie, zależnie od zapasów i kalkulacji. Kto chowa kury, powinien potrzebna ilość paszy mieć przygotowaną na całą zimę dla stadka kur przeznaczonych do chowu do przetrzymania zimy.

Racjonalne żywienie kur ma szczególne znaczenie przy nastawieniu na produkcję jaj. Składniki pokarmowe muszą być dostarczone ilościowo i jakościowo, gdyż w przeciwnym razie przedsiębiorstwa hodowlane narażają się na duże straty, wynikające z małej nosności zimowej kiedy to osiąga się największe ceny za jaja.

Gdy zaniedbamy odżywianie kur w okresie zimowym, to ujemne strony tego niedożywiania odbijają się na wczesnych legach, gdyż jaja mają słaby

zarodek, który nie się rozwija i często powoduje zamieranie kurcząt
w skorupie, a wylęgnięte z takich jaj kurczęta słabo rosną w okresie
pisklęcym.

42
A